

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

ژول دو فور - Jules Dufour

برگردان از: حمید محوی

۱۶ دسمبر ۲۰۱۵

نظامی سازی بزرگ جهان در سال ۲۰۱۵

بشریت در معرض خطر انقراض

۲

مخارج جانبی افزوده شده که به جنگ علیه تروریسم اختصاص دارد

هیأت رسیدگی به امور بودجه در سنای امریکا قانون اصلاحی برای افزایش بودجه جهت تأمین مالی دو سوم عملیات نظامی در خارج را تصویب کرد که روز جمعه توسط سناتورهای جمهوری خواه کلی ایوت Kelly Ayotte و لیندسی گراهام Lindsey Graham معرفی شده بود. قانونی که بودجه پیمان کاران که ۳۸ میلیارد دلار تا ۹۶ میلیارد دلار بود را افزایش می دهد گرچه بودجه پیشبینی شده ۵۸ میلیارد دلار بود. کلی ایوت گفته است که قانون اصلاحی بودجه ضروری برای حفظ نیروهای حاضر در افغانستان و سپس برای مبارزه علیه دولت اسلامی و دیگر گروه های تروریست را تأمین خواهد کرد. او اضافه کرد که در دورانی که تهدیدات علیه ملت ما شدت یافته، چنین تصمیمی بودجه ضروری برای حفاظت از جان مردان و زنان را با سهولت بیشتری امکان پذیر خواهد ساخت و امنیت کشور ما را نیز تضمین خواهد کرد. کنگره در کوران ماه های آینده، مجدداً برای تعیین حدود قانون در زمینه کنترل بودجه کار خواهد کرد و بودجه دفاع را متشکل خواهد ساخت.

(<http://www.cubadebate.cu/noticias/2015/03/21/comite-del-senado-aprueba-aumentar-gastos-para-intervenciones-militares-de-eeu/#.VQ3h9JW1ZD->).

۳) نظامی سازی جهان در سال ۲۰۱۵. انبارهای جدید جنگ افزار و هزینه های نظامی

در اینجا مختصراً بودجه های نظامی در جهان را بر اساس داده های موجود در تابلوهای گروهی یا منطقه ئی منتشر شده توسط مؤسسه بین المللی پژوهش های صلح در استکهلم (SIPRI) مورد بررسی قرار خواهیم داد.

ناتو بازوی مسلح غرب. بودجه های نظامی کیهانی

در این جا یادآوری فهرست کشور های بنیانگذار ناتو در سال ۱۹۴۹ را ضروری خواهد بود : بلجیم، کانادا، دنمارک، فرانسه، ایسلاند، ایتالیا، لوکزامبورگ، هالند، ناروی، پرتغال، بریتانیا و ایالات متحده. یونان و ترکیه در سال ۱۹۵۲ به این اتحادیه پیوستند، سپس المان (غربی) در سال ۱۹۵۵. در دسامبر ۱۹۶۶ فرانسه از فرماندهی نظامی ناتو بیرون آمد و دوباره در سال ۱۹۹۶ به آن پیوست. در سال ۱۹۸۲ اسپانیا به ناتو پیوست، و در سال ۱۹۹۹ جمهوری چک، لهستان و مجارستان. در سال ۲۰۰۴ کشور های استونی، بلغارستان، لتونی، لیتوانی، رمانی، اسلوواکی و اسلونی به آن پیوستند.

<http://perspective.usherbrooke.ca/bilan/servlet/BMDictionnaire?iddictionnaire=1595>

سپس البانی است که باید به این فهرست اضافه کنیم.

بر اساس تحلیل **مانلیو دینوچی** در سال ۲۰۱۴ بودجه های ناتو «به بیش از ۱۰۰۰ میلیارد دالر سالانه در ۲۸ بودجه دفاعی به ثبت رسیده، سهمی را باید اضافه کنیم که هر یک از هم پیمانان برای کارکرد ناتو و گسترش فعالیت هایش می پردازند. این سهم بخش مهمی از « سهم غیر مستقیم» بوده و مانند سهمی است که برای عملیات و مأموریت هائی که زیر نظر ناتو صورت می گیرد می پردازند». در نتیجه چندین میلیون یورو بودجه برای شرکت نیروهای نظامی ایتالیا در عملیات رزمی ناتو در بالکان، لیبیا و افغانستان «سهم غیر مستقیم» بودجه این اتحادیه را تشکیل می دهد.

« سهم غیر مستقیم » به سه بودجه جداگانه تقسیم می شود. بخش «مدنی» که با بودجه هائی که وزارتخانه های امور خارجه می پردازد تأمین می شود، یعنی به مخارج مدیریت مراکز فرماندهی اختصاص دارد. سهم امور نظامی که بیش از ۵۰ بودجه جداگانه را تشکیل می دهد، بودجه های عملیات و نگهداری ساختار نظامی در سطح بین المللی را تأمین می کند. و سهمی که به «سرمایه گذاری برای امنیت» اختصاص دارد و ساخت و ساز مراکز فرماندهی (در بروکسل و جاهای دیگر) را تأمین می کند. علاوه بر این، تأمین مالی دستگاه های ماهواره ئی و اطلاعاتی، ایجاد جاده و سکو و سوخت رسانی برای نیرو هائی که در عملیات رزمی به سر می برند را نیز باید اضافه کنیم».

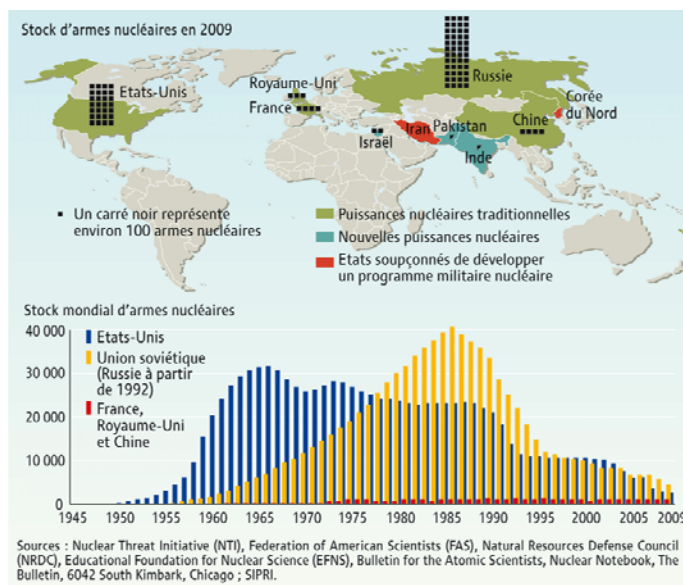
«تقریباً ۲۲% «سهم مستقیم» توسط ایالات متحده آمریکا تأمین می گردد، ۱۴% توسط المان، و ۱۱% (هر یک) توسط بریتانیا و فرانسه. ایتالیا تقریباً ۸،۷% که سهم کمی به نظر نمی رسد، یعنی حدود چند صد میلیون یورو در سال. ساخت و سازها و دفاتر و عملیات دیگر در ضخامت بودجه ها دیده می شود. به عنوان مثال ایتالیا در مخارج مرکز فرماندهی در عین حال که سهم پرداخت، از «صندوق مناطق حاشیه ئی» برای همین منظور Lago Patria جدید در لاگو پاتریا استفاده کرد، و به همین گونه در سطح استان مبلغی معادل ۲۵ میلیون یورو تخمین زده شده (در حالی که برای بازسازی لاکوئیل بودجه کم آورده اند). پرونده سهم ایتالیا در تأمین مخارج پایگاه های ایالات متحده در ایتالیا مهر سرّی خورده است، آخرین بار در سال ۲۰۰۲ حدود ۴۱% برای مبلغی معادل ۳۶۶ میلیون دالر در سال بود، تحت اشکل مختلف، مانند : اجاره رایگان، کاهش مالیاتی، کاهش مخارج سوخت و دیگر خدمات. امروز این رقم باید خیلی فراتر از <http://www.mondialisation.ca/lart-de-la-guerre-ce-que-nous-coute-lotan/5377390> گذشته باشد.»

در یک ویدئو درباره تاریخ ایالات متحده، ژرونیمو گیو جی یا Geronimo Guu Ji Ya تعریف کاملاً درستی عرضه کرده است :

«جنگ به شکل ذاتی با تاریخ ایالات متحده در پیوند تنگاتنگ بوده و از نخستین روز پیدایش این کشور منشأ می گیرد. چنین جنگی به خصوصیتی مادر زاد با مفاهیمی همچون جنگ خیر و شر، جهان آزاد علیه دیکتاتوری توجیه می گردد و موتور محرکی را ماند که به ایالات متحده اجازه می دهد تا سلطه خود را در سطح جهانی و در راستای منافع تعدادی اندک از صاحبان امتیازات تحمیل کند». او اضافه می کند که : « تاریخ امریکا از خودش حرف می زند. زیرا اگر ایالات متحده از آغاز جنگید، پیش از همه این جنگ بود که ایالات متحده را ایجاد کرد. ایالات متحده به تنهایی ۲۰۱

جنگ از ۲۴۸ جنگی که بین پایان جنگ دوم جهانی تا سال ۲۰۰۱ برپا شده را در کارنامه خود به ثبت رسانده «
<https://www.youtube.com/watch?v=JDgrLQFBRd8>

تصویر ۳ : انبار جنگ افزار هسته ای در سال ۲۰۰۹

(رنگ سبز در نقشه بالا قدرت های هسته ای قدیمی. رنگ آبی قدرت های نوین اتمی. رنگ قرمز کشورهایی که به گسترش برنامه نظامی هسته ای در مظان اتهام هستند)

منبع : <http://www.monde-diplomatique.fr/cartes/stocknucleaire>

منابع اطلاعاتی :

Nuclear Threat Initiative (NTI), Federation of American Scientists (FAS), Natural Resources Defense Council (NRDC), Educational Foundation for Nuclear Science (EFNS), Bulletin for the Atomic Scientists, Nuclear Notebook, The Bulletin, 6042 South Kimbark, Chicago ; SIPRI.

اعضای بریکس یا کشورهای نو ظهور

بریکس به استثنای افریقای جنوبی بین ۱۵ بودجه نظامی مهم جهان است. علاوه بر این، رشد این بودجه ها طی دهه ۲۰۰۱-۲۰۱۰ ارقامی با تمایلات فزاینده را نشان می دهد. در واقع، چین، روسیه، هند و برزیل به ترتیب رشد فزاینده ای داشته اند ۱۸۹% (چین)، ۸۲،۴% (روسیه)، ۵۴،۳% (هند) و ۵۲۹،۶ (برزیل). جمع کل در سال ۲۰۱۴ به عبارت زیر است : چین با ۲۱۶ میلیارد دلار، روسیه با ۸۴،۵ میلیارد دلار، و هند با ۵۰ میلیارد دلار (مؤسسه بین المللی پژوهش های صلح در استکهلم).

به گزارش مؤسسه بین المللی پژوهش های صلح در استکهلم، «در حالی که پنج کشور دارنده سلاح اتمی در پی کاهش یا حفظ ذخیره هسته ای خود هستند، سه کشور دیگر بی وقفه سامانه های هسته ای شان را گسترش می دهند. امروز چین دارای ۲۵۰ کلاهک هسته ای است با آگاهی به این امر که در سال ۲۰۱۲ تعدادشان ۲۴۰ کلاهک بود. پاکستان ۱۰۰ تا ۱۲۰ کلاهک در مقایسه با ۹۰ تا ۱۰۰ کلاهک در گذشته. هند ۹۰ تا ۱۱۰ کلاهک نسبت به ۸۰ تا ۱۰۰

کلاهک در گذشته. این مسابقه تسلیحاتی به اندازه ای نگران کننده است که مؤسسه بین المللی پژوهش های صلح در استکهلم با توجه به تنش فزاینده ای که از سال ۲۰۰۸ بین هند و پاکستان، بین دو کوریا و یا بین چین و جاپان تداوم یافته، صلح در آسیا را شکننده ارزیابی کرده است. امضاء کنندگان منشور خلع سلاح هسته ئی « استارت » (START)، روسیه (امروز ۸۵۰۰ کلاهک) و ایالات متحده (۷۷۰۰ کلاهک) انبارهایشان را کاهش داده اند. فرانسه (۳۰۰ کلاهک)، بریتانیا (۲۲۵ کلاهک) و اسرائیل (۸۰ کلاهک) این حجم از کلاهک هایشان را حفظ کرده اند.

http://www.lemonde.fr/international/article/2013/06/03/chine-inde-et-pakistan-continuent-d-accroitre-leur-arsenal-nucleaire_3422592_3210.html.

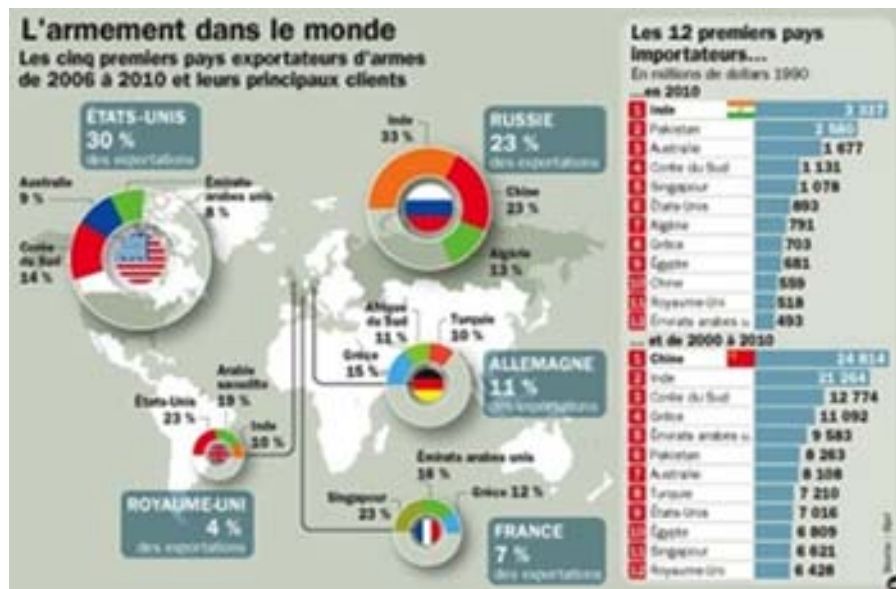
دولت های دیگر

در افریقا رشد فزاینده ای را مشاهده می کنیم. در مجموع ۵۰ میلیارد دلار در سال ۲۰۱۴. «به گزارش مؤسسه بین المللی پژوهش های صلح در استکهلم... هزینه نظامی افریقا در دهه آینده ۲۰ میلیارد دلار افزایش خواهد یافت. به همین گونه، قاره افریقا در سال ۲۰۱۳ بالاترین میزان هزینه نظامی در سطح جهانی را نشان داد. مرکز پژوهشی سویدانی در گزارشی که طی اپریل ۲۰۱۴ منتشر کرد مشخصاً یادآور شده است که این هزینه ها بیش از ۸۳٪ در سال ۲۰۱۳ بوده یعنی ۴۴،۹ میلیارد دلار در مقایسه با ۴۰ میلیارد دلار در سال ۲۰۱۲. چنین افزایشی به دلیل درآمدهای نفتی کشورهایمانند الجزائر و آنگولا امکان پذیر گشته است.»

<http://www.afriqueexpansion.com/investissement/20255-2015-04-23-05-52-54.html>.

هزینه های نظامی امریکای مرکزی و کارائیب در سال ۲۰۱۴ به ۱۰،۴ میلیارد دلار رسید، امریکای جنوبی ۶۷،۳ میلیارد دلار، کشورهای آسیا ۴۱۰، و خاور میانه در مجموع ۱۹۶ میلیارد دلار، رقمی که نسبت به سال ۲۰۰۴ تقریباً به دو برابر افزایش داشته است که ۱۰۷،۸ میلیارد دلار بوده (SIPRI).

تصویر ۴. جنگ افزار در جهان

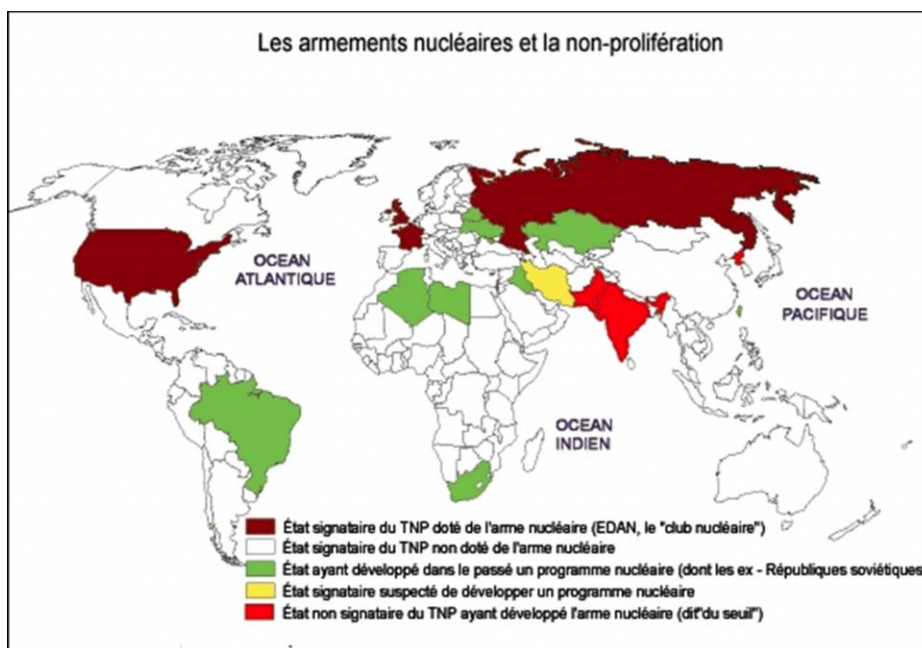
منبع : http://www.la-croix.com/Actualite/Monde/Les-depenses-militaires-ont-encore-augmente-en-2010-EP_-2011-06-07-622522

انبار هسته‌ئی در سطح جهانی (تصویر ۴)

بر اساس داده‌های تحلیلی نوشته‌ی رابرت هانس Robert S Hans و کریستنسن M. Kristensen در سال ۲۰۰۶، «با وجود تمام تردیدها، می‌دانیم که مجموع کل جنگ افزارهای هسته‌ئی در انبارها خیلی کمتر از دوران اوج جنگ سرد در سال ۱۹۸۶ با ۷۰۰۰۰ کلاهک اتمی است. کشورهای دارنده به واسطه‌ی یک سری توافقات روی کنترل جنگ افزارهای اتمی و تصمیم‌های یک جانبه انبار جهانی را به پائینترین درجه طی ۴۵ سال تنزل داده‌اند. طی همین دوران، تعداد کشورهای دارنده جنگ افزار هسته‌ئی از ۳ به ۹ افزایش یافته است.»

«بر اساس گمانه‌زنی می‌توانیم بگوئیم که ۹ کشور دارای تقریباً ۲۷۰۰۰ کلاهک هسته‌ئی هستند که ۹۷٪ آن در انبارهای ایالات متحده آمریکا و روسیه به سر می‌برد (تصویر ۳). تقریباً ۱۲۵۰۰ فرزند از این کلاهک‌ها در وضعیت عملیاتی قرار دارند، بقیه عملیاتی نبوده و در انتظار خنثی‌سازی به سر می‌برد. ما حتی می‌توانیم ارزیابی‌هایمان را با بررسی تمام پیشرفت‌ها در زمینه جنگ افزار هسته‌ئی، و با بررسی تمایلات در دراز مدت و پی‌گیری نحوه‌ی اجرایی قراردادهای روی کنترل جنگ افزارها گسترش دهیم» (mondialisation.ca).

تصویر ۵. جنگ افزارهای هسته‌ئی و منع گسترش

منبع : <http://europe.jean-luc-melenchon.fr/2012/01/01/le-traite-de-non-prolifération-des-armes-nucléaires-tnp-de-1968/>

بر اساس تحلیل ستراتیژی مداخله علیه روسیه که STRIKE پیشنهاد کرده است، «اطلاعیه‌ی باز بینی‌های نهائی در ستراتیژی هسته‌ئی ناتو چند روز پس از انتشار گزارش دقیق تحت عنوان «طرح اتمی: تعریف ستراتیژی هسته‌ئی ایالات متحده و وضعیت در سال ۲۰۲۵-۲۰۵۰» (Project Atom: Defining US Nuclear Strategy) توسط مرکز مطالعات ستراتیژیک و بین‌المللی (Center for Strategic and International Studies, CSIS) منتشر شد. بخش‌های اصلی این گزارش توسط یک ستراتیژیست با سابقه دولت آمریکا و تحلیل‌گر با تجربه مرکز مطالعات ستراتیژیک و بین‌المللی، کلارک مورداک Clark Murdock نوشته شده است که در گذشته به عنوان کارمند عالی رتبه سازمان سیا، در وزارت دفاع، هواپیمائی آمریکا و کالج ملی جنگ

(National War College) کار می کرده است. این گزارش با شرکت گروهی از پژوهشگران و کارشناسان از جمله کارشناسان CNAS و NIPP تهیه شده است»

« نظریه مرکزی تحلیل مرکز مطالعات استراتژیک و بین المللی این است که ایالات متحده باید استفاده از ذخیره هسته ئی خود را در جنگ علیه روسیه، چین و یا دیگر قدرت ها به شکل ساده تری سازماندهی کند که استفاده از آن آسان تر باشد. ارتش باید استراتژی هسته ئی امریکا را با واقعیت های قرن بیست و یکم تطبیق دهد، یعنی بر اساس بمب های تاکتیک نسل جدید و سامانه های پرتاب. مرکز مطالعات استراتژیک و بین المللی از این نظریه دفاع می کند که جنگ افزارهای هسته ئی تاکتیک به واشنگتن اجازه می دهد تا جنگ های هسته ئی محدودی را راه اندازی کند بی آن که از بیم هلوکاست هسته ئی دچار «خود بازدارندگی شود». مرکز مطالعات استراتژیک و بین المللی می نویسد «ایالات متحده باید جنگ افزارهای هسته ئی قابل استفاده تر بسازد و مستقر سازد»، با « خسارات جانبی کمتر، با پرتو های قوی تر ، قابلیت نفوذ بیشتر در زمین، با انفجار های الکترو مغناطیسی، و قابلیت های دیگر بر اساس پیشرفت های فنی

«

<http://www.wikistrike.com/2015/07/les-etats-unis-et-les-puissances-de-l-otan-accelerent-les-preparatifs-pour-une-guerre-nucleaire.html>

ادامه دارد